

У време промоције тзв. романа С. Басаре „Ђинђић – мемоари с оне стране гроба”, могли смо прочитати маркетиншке најаве овог „фамозног” дела колумнисте *Курира*, опскурног и злоћудног прорежимског таблоида. У њима се могу наћи оцене да се ради о још једној карневалској слици пропадања Србије; оштра сатира о атентату на Зорана Ђинђића, неисцрпан хумор и хипербола главна су пишчева оружја и у овом роману. Сарказам и ерудиција уз бурлескне хиперболе: аутор „мемоара” кроз синдром атентата извргава руглу двовековне манифестације наопаког српског менталитета, наопаког схватања државе, политике и других видова и модела заједничког друштвеног живота, указујући у кључу на њихове одсудне носиоце.

Басара је, каже се у овим пригодним маркетиншким исказима, Ђинђића описао по свим правилима античке драматургије, као и трагичност лика који се бори против судбине без икаквих шанси. Роман носи и директну поруку о политичкој позадини атентата. Басара енергично одбија да кривицу за трагедију свали на „народ”, јер је то за њега апстракција и идеологија, те сматра да се одговорност мора тражити у конкретним личностима или групама завереника.

Светислав Басара на трагу новог Симе Милосављевића Амице

Пише: Маринко М. Вучинић
уторак, 21 април 2026 08:14

